

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ι Ε Ρ Α Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Σ Θ Η Β Ω Ν κ α ι Λ Ε Β Α Δ Ε Ι Α Σ

ΚΗΡΥΓΜΑ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΟΙΜΕΝΩΝ

Μόλις εμφανίζεται κάτι καλό, αρχίζει αμέσως η επίθεση και ο διωγμός εναντίον του από τις δυνάμεις του κακού. Μόλις προσέφερε τη σωστή θυσία ο Άβελ, αμέσως τον φόνευσε ο αδελφός του ο Κάιν. Μόλις εμφανίστηκε ο ενάρετος Ιωσήφ, αμέσως φρόντισαν τα αδέρφια του να τον εξοντώσουν. Μόλις άρχισαν να πληθαίνουν και να ευδοκιμούν οι Ισραηλίτες στην Αίγυπτο, αμέσως άρχισε να πραγματοποιείται με διάφορους τρόπους η γενοκτονία τους. Αργότερα με την εμφάνιση των προφητών θα αρχίσει και η αντίδραση εναντίον τους και θα κορυφωθεί στο πρόσωπο του Χριστού. Μετά την ανάσταση του Χριστού και μόλις άρχισε να εδραιώνεται ο χριστιανισμός άρχισαν και πάλι οι διωγμοί. Πρώτος διωγμός εκείνος κατά τον οποίο μαρτύρησε ο άγιος Στέφανος ο πρωτομάρτυς. Δεύτερος διωγμός αυτός που έγινε επί Ηρώδη Αγρίππα Α΄, εγγονού του μεγάλου Ηρώδη, και είχε ως αποτέλεσμα να φονευθεί με ξίφος ο Ιάκωβος, αδελφός του Ιωάννη του Θεολόγου και να συλληφθεί ο απόστολος Πέτρος, ώστε και αυτός να φονευθεί μόλις περάσει η γιορτή του Πάσχα.

Ο Αγρίππας φόνευσε τον Ιάκωβο και συνέλαβε τον Πέτρο για να τον φονεύσει κι αυτόν, με απώτερο σκοπό να γίνει αρεστός στους Ιουδαίους. Η τάση να αρέσουμε στους ανθρώπους είναι η αιτία μεγάλων αμαρτημάτων. Οι άνθρωποι στο σύνολό τους δεν έχουν επιθυμίες κατά Θεό, γι' αυτό αρέσουν τους ανθρώπου που τους ικανοποιούν τα κατώτερα ένστικτά τους. Ο πραγματικός ηγεμόνας φροντίζει να καθοδηγεί τον λαό προς το καλό και εμποδίζει τις άνομες επιθυμίες του, ασχέτως αν γίνει μισητός και παύσει να είναι δημοφιλής. Είναι διαφωτιστής προς το αγαθό και όχι διαφθορεύς. Την ίδια τακτική με τον Αγρίππα εφάρμοσε και ο Πιλάτος, όταν σταύρωσε τον Χριστό, όχι από δική του πρωτοβουλία βέβαια, αλλά υποχωρώντας στις πιέσεις των Ιουδαίων. Αλλά και η ευθύνη του λαού είναι μεγάλη. Όχι μόνο δεν πρέπει να ζητά από τους ηγεμόνες του αμαρτωλά πράγματα, αλλά και να εναντιώνεται σε αυτούς όσες φορές τους βλέπει να αμαρτάνουν. Δυστυχώς όμως δεν το κάνουμε. Αδιαφορία για το τι είναι δίκαιο και σωστό και επιδίωξη να έχουμε την ησυχία και την καλοπέραση μας αυτά είναι τα ιδανικά μας και οι επιδιώξεις μας. Ειδικά για μας τους Έλληνες πρέπει να αναφέρουμε τα ρητά που είναι ο πραγματικός εθνικός μας ύμνος. «Εγώ θα βγάλω το φίδι από την τρύπα;», «εγώ θα σώσω το Ρωμέϊκο;». Και αναρωτιόμαστε μετά γιατί δεν προοδεύει η χώρα μας, αλλά είναι σε συνεχή κατάπτωση και μααρασμό. Και, για να δικαιολογηθούμε, λέμε ότι φταίνε οι ξένοι.

Ο Πέτρος μπήκε στην φυλακή λοιπόν και φυλασσόταν από τέσσερις τετράδες στρατιωτών, ώστε, μετά το Πάσχα κι ενώ θα είχε συρρεύσει στα Ιεροσόλυμα πλήθος Ιουδαίων από όλα τα έθνη, να δικαστεί ενώπιόν τους και να θανατωθεί. Παρατηρούμε εδώ την αιώνια τάση των ανθρώπων να τηρούν τους τύπους και τα έθιμα εξωτερικής ευσέβειας και να αδιαφορούν για την ουσία της πίστεως και της αρετής. Ο Ηρώδης

σφαγιάζει αθώους αποστόλους για να γίνει αρεστός στους φανατικούς και μισαλλόδοξους Ιουδαίους και φροντίζει να μη γίνει ο φόνος τις ημέρες της γιορτής!

Η Εκκλησία των Ιεροσολύμων μόλις έμαθε το γεγονός αμέσως ετέθη σε συναγερμό και άρχισε να προσεύχεται εκτενώς, μάλιστα δε την τελευταία νύχτα πριν τη δίκη και την καταδίκη του έγινε ολονύχτιος προσευχή. Η Εκκλησία είχε χάσει τον Ιάκωβο, αν έχανε και τον Πέτρο, τον δεύτερο από τους κορυφαίους αποστόλους, το χτύπημα θα ήταν μεγάλο. Ο Πέτρος λοιπόν στην φυλακή και η Εκκλησία στα γόνατα, νύχτα και ημέρα. Ο Πέτρος με πίστη και ηρεμία είχε βγάλει τα ρούχα του και έπεσε σε ύπνο βαθύ σαν να μη συνέβαινε τίποτα, η Εκκλησία όμως αγωνιούσε και αγρυπνούσε γι' αυτόν.

Όταν ο Χριστός ήταν στην Γεθσημανή και ήταν περίλυπος μέχρι θανάτου και παρακαλούσε σαν άνθρωπος αν ήταν δυνατόν να μη πει το ποτήριο του μαρτυρίου και ζητούσε από τους μαθητές του να τον συμπαρασταθούν με προσευχή στην αγωνία του και στην εγκατάλειψή του, οι μαθητές Πέτρος, Ιάκωβος και Ιωάννης κοιμήθηκαν και μάλιστα με βαρύ ύπνο και, αν και τους ξύπνησε τρεις φορές, αυτοί συνέχισαν να κοιμούνται (Ματθ. 26,36-46). Τώρα ο Πέτρος έχει τους χριστιανούς να τον συμπαραστέκονται κι αυτός κοιμάται ήρεμος και ήσυχος, χωρίς να φοβάται τον θάνατο και το μαρτύριο. Αυτός που στο άκουσμα ότι ο Χριστός θα σταυρωθεί θορυβήθηκε και είπε ότι με κανένα τρόπο δεν θα τον αφήσουν να μαρτυρήσει, γιατί μετά ήξερε ότι σειρά είχαν οι απόστολοι· αυτός που αρνήθηκε τον Χριστό τρεις φορές από φόβο και τον εγκατέλειψε, όταν ήταν στον Γολγοθά· αυτός τώρα κοιμάται ήρεμος και γαλήνιος. Πόσο άλλαξε τους αποστόλους το Άγιο Πνεύμα μετά την Πεντηκοστή!

Το αποτέλεσμα της προσευχής των χριστιανών των Ιεροσολύμων υπήρξε τόσο απίστευτο, που ο Πέτρος νόμισε ότι βλέπει όραμα. Ο Θεός έστειλε άγγελο που ξύπνησε τον Πέτρο, άνοιξε τις αλυσίδες, του είπε να ντυθεί και τον οδήγησε έξω από την φυλακή, χωρίς να τους αντιληφθούν οι στρατιώτες στις διάφορες σκοπιές, κι ενώ οι πόρτες άνοιγαν από μόνες τους. Όταν ο Πέτρος έφθασε στο σπίτι που αγρυπνούσαν οι χριστιανοί και κτύπησε την πόρτα, αυτοί δεν πίστεψαν ότι είναι αυτός και είπαν την υπηρετρία που τους το ανήγγειλε ότι τρελάθηκε!

Προσευχή λοιπόν υπέρ των ποιμένων της Εκκλησίας. Όχι μόνο όταν αυτοί κινδυνεύουν από ασθένεια ή θάνατο, αλλά συνεχώς και για κάθε πτυχή του έργου τους. Ο Παύλος στην προς Ρωμαίους επιστολή παρακαλεί τους πιστούς να συναγωνισθούν μαζί του στο δύσκολο αποστολικό έργο δια της προσευχής· «Παρακαλώ... συναγωνίσασθαι μοι εν ταις προσευχαίς.» (Ρωμ. 15,30), λέγει. Και στην Β' προς Κορινθίους τους καλεί να γίνουν συνυπουργοί του εις το έργο του· «συνυπουργούντων και υμών υπέρ ημών τη δεήσει» (Β' Κορ.1,11). Επίσης ζητεί οι πιστοί να προσεύχονται «ίνα ο λόγος του Κυρίου τρέχη και δοξάζεται» (Β' Θεσ. 3,1-2), «ίνα ο Θεός ανοίξη την θύραν του λόγου, λαλήσαι το μυστήριον του Χριστού» (Κολ. 4,3). Θεωρεί δε ότι με τις προσευχές τους θα αποφυλακιστεί από τις φυλακές της Ρώμης. «Ελπίζω γαρ ότι διά των προσευχών υμών χαρισθήσομαι υμίν» λέγει στη επιστολή προς Φιλήμονα (στιχ. 22).

Να η ευθύνη των πιστών. Να το καθήκον τους. Μη ζητούν μόνο τις προσευχές των ποιμένων τους, αλλά ως γνήσια τέκνα ας προσφέρουν κι αυτοί τις δικές τους, χάριν των ποιμένων τους. Σήμερα, που γιορτάζει ο Μητροπολίτης μας κ. κ. Γεώργιος, το καλύτερο και σπουδαιότερο δώρο μας προς αυτόν ας είναι η προσευχή μας γι' αυτόν.

Αρχιμ. Μελέτιος Απ. Βαδραχάνης